

Jørgensen) foreslaar at henvise, bevises allerede af det, at vi havde en Forhandling med den højtærede Indenrigsminister om disse to Andragender, men da vi hørte Ministerens Udtalelse om, at de fik alt, hvad Pensionsloven tillader, tror jeg, der ikke fra Udvalgets Side var Tilbøjelighed til at kræve eller ønske, at Ministeren skulde gaa ud over, hvad Loven forudsætter. At den vedkommende Rigsdagsmand skulde lide noget i sin Valgkreds, fordi han ikke kan faa Flertallet med til at opfordre Ministeren til at gaa ud over Lovens Rammer, kan jeg ikke tro. Det skulde være mærkeligt, om Vælgerne derovre skulde ønske det.

Der blev sagt af de ærede Medlemmer, at de haabede, at der ad Aare maatte blive taget Hensyn til Andragendet under Nr. 22, men for at der skulde være Tanke derom, vil jeg dog anmode de ærede Medlemmer af Mindretallet om at tage deres Indstilling tilbage, idet det meget vilde vanskeliggøre en fremtidig for Manden gunstig Ordning af dette Forhold, hvis Mindretalsindstillingen nu skulde blive forkastet. Med disse Ord skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod det ærede Mindretals Indstilling om, at det nævnte Andragende henvises til Indenrigsministeren.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Baade den højtærede Minister og den ærede Ordfører gjorde gældende, at Loven ikke tillader at give det vedkommende Postbud en højere Pension, men det er netop det, Loven gør, og den højtærede Minister citerede selv den Passus i Loven, der tillader det. Det er bevist, at han under sin Tjeneste har paadraget sig en gastrisk Feber, idet der herskede en Epidemi i den Egn, som han skulde passere som Postbud, og denne gastriske Feber har medført, at han fik en Svækkelse af Synet, der til sidst udviklede sig til, at han tabte Synet. Naar Loven tillader at give højere Pension, naar en Mand under Udførelsen af sin Tjeneste paadrager sig en Svaghed, skal der her blot en Smule god Villie til for at forhøje Pensionen. Man kunde altsaa gøre det, naar man vilde, og jeg ved, at det i mangfoldige Tilfælde sker, at man fortolke Loven velvilligt. Manden paadrager sig gastrisk Feber ved Smitte under Udførelsen af sin Tjeneste, og denne gastriske Feber medfører, at han efterhaanden mister sit Syn og maa tage sin Afsked. Han kan da efter Loven faa $\frac{2}{3}$ af sin Løn i Pension, hvis Ministeren vil stille

sig velvilligt til Sagen. Ved andre Lejligheder har man ikke været saa bange for at gaa udenfor Lovens Rammer.

I mangfoldige Tilfælde har der intet været til Hinder for, at vi kunde forhøje en Pension ud over den i Loven fastsatte Størrelse, skønt der var Tale om langt større Beløb end her. Man har ikke været betænkelig ved at gaa ud over Lovens Bestemmelser og fastsætte højere Pension til saadanne, som have haft uheldige Avancementsforhold. Det forekommer mig da, at her, hvor der er Tale om en blind Mand med en svag Hustru, som har i alt 266 Kr. om Aaret at leve af, og hvor man ved at fortolke Loven paa en velvillig Maade kan give den paagældende mere, behøver man ikke at være saa bange for Lovens Bestemmelser.

Den ærede Ordfører sagde, at han ikke kunde tænke sig, at det ærede Medlem for Bjerrekredsen (Jørgen Jensen) vilde komme til at lide under det, hvis denne Sag blev afvist af Tingets Flertal. Jeg har ikke sagt, at han vilde komme til at lide under det i sin Valgkreds, men jeg er for Resten tilbøjelig til at tro, at det kunde tænkes, at Vælgerne derovre vilde finde det mærkeligt, at et Parti, der, da det tiltraadte Styret, erklærede, at nu gjaldt det om at stille sig velvilligt nedad og ikke om at søge at vinde Venner opad, vil stille sig velvilligt lige overfor Spørgsmaalet om at forhøje Pensionen til en Embedsmand under Krigsministeriet, som har 3—4,000 Kr. i Pension i Forvejen, og give ham 5—600 Kr.s Tillæg udenfor Pensionsbestemmelsen, fordi han har haft uheldige Avancementsforhold, medens et Postbud, som i 29 Aar har forrettet Tjeneste, og som er blevet blind som Følge af en Sygdom, han har paadraget sig under sin Tjeneste, skal knappes af med 370 Kr., idet man der paa en Gang bliver bange for Lovens Bestemmelser. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de ovre i Bjerrekredsen ikke ville finde, at det er at stille sig velvilligt nedad og ikke søge at vinde Venner opad, og jeg tror, det vil være vanskeligt for den ærede Ordfører at faa sine Partifæller til at se, at det er det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de allerfleste af Venstrereformpartiets Medlemmer vilde have ønsket, at dette Andragende i Finansudvalget havde mødt enstemmig Tilslutning paa samme Maade, som man har stillet sig ved andre Lejligheder.

Jeg skal derfor henstille, om vi ikke kunde faa en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at han vil fortolke Loven vel-